

тогавашния владика Паисия, който го ржкоположилъ за дяконъ въ 1858 година. При подстригването Василъ получилъ калугерско име *Игнатий*. И тъй, Василъ Гининъ станалъ дяконъ *Игнатий* и пѣлелъ въ църквата толкова сладко, че всички богомолци се възхищавали отъ него.

Дяконъ Игнатий става бунтовникъ

Когато дяконъ Игнатий послужилъ нѣколко години при вуйка си архимандрита х. Василий и станалъ

Кжшата, въ която се е родилъ В. Левски.
Сега е превърната въ музей.

23—24 годишенъ младежъ, той вече се научилъ, че имало безстрашни юнаци, които работятъ за освобождението на раитѣ българи. Сърдцето му се разиграло, въ душата му бликнали високи мисли, блѣнове, идеали — да помогне и той за осво-

бождението на своя народъ. Тази мисль дотолкова го обзела, че една нощъ напустналъ вуйка си въ Карлово и избѣгналъ чакъ въ Сърбия, гдето слушалъ, че се събиратъ българскитѣ войводи, хайдутѣ и бунтовници, да се приготвятъ за голѣмата борба.

Презъ пролѣтѣта 1862 г. дяконъ Игнатий, предрешенъ и остриганъ, пристигналъ съ единъ другаръ въ сръбската столица Бѣлградъ. Тамъ той се срещналъ и запозналъ съ най-храбритѣ български войводи, които събрали момчета-юнаци за освобождение на България.

Начело на събранитѣ войводи (Панайотъ Хитовъ, Хаджи Димитъръ, Стефанъ Караджа, Илю, Христо Ма-